

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXI (55) • ŠTEV. (Nº) 22

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 13 de junio - 13. junija 2002

OB NOVI OBLETNICI

Junjsko razmišljanje

MARKO KREMŽAR

Šestdeset let je, odkar so slovenski komunisti pričeli moriti narodno zavedne in verne rojake in s tem sprožili v Sloveniji revolucijo. Takrat ni bilo proti njim nobenega odpora in svobodoljubni Slovenci so bili prepričani, da je sredi vojne vibre njihov edini sovražnik tujec — okupator.

Ko so pričeli padati pod krogami komunističnih likvidatorjev rojaki po ljubljanskih ulicah in so po deželi partizani terorizirali prebivalstvo s svojimi likvidacijami celih družin, je njihova propaganda predstavljala te žrtve kot izdajalce. Marsikdo jim je verjel, ker si ni mogel predstavljati, da je kdo lahko tako podel, da izrablja sovražno okupacijo za revolucionaren prevrat. Revolucija pri nas se ni pričela kot državljanska vojna, marveč kot enostransko, krvavo nasilje komunistične partije in njenih sopotnikov, ki so si hoteli zagotoviti oblast. Veliko slovenske krvi so prelili komunisti, predno so prvi moške in fantje prijeli za orožje, da kot vaški stražarji zavarujejo svoje družine. Potem šele je prišlo do spopadov. Partiji se je posrečilo, da je razplamtela med Slovenci notranji boj. Zato nosijo odgovornost za vse gorje tistih in naslednjih let tedanji voditelji KPS, njihovi nasledniki pa, dokler tega ne priznajo.

Dobra tri leta kasneje je bilo vojne konec in komunisti so v maju in juniju leta 1945 pomorili razorožene in zvezane domobrance, ujetnike, nasprotnike, katere so prej s terorjem prisilili v samoobrambo. Kot ves čas revolucije so o njih še vedno trdili, da so izdajalci, in s tem skušali opravičiti svoj zločin. Slovenijo so prekrili s plaščem prikritih grobišč.

Slovenski učenci sovjetskega Stalina so pričeli revolucijo z zločini in z lažjo. Dosegli so oblast, ki so jo obranjali vsa leta z novimi nasilji in s ponovnimi lažmi. Tudi, ko se jim je porušil politični monopol, ki so ga imeli v Titovi Jugoslaviji, in so morali sprejeti realnost slovenske države, obranjajo dobrisen del nekdanje moči še vedno z lažjo in s kleveto.

Zdaj, ko ne morejo več prikriti strahotnosti dejanj svojih prednikov, bi radi prepričali mlade rodove, da so bila taka pač pravila vojne igre. Vsa pobije svojega nasprotnika, razlagajo in bkrati pripomnijo, da so bile pač v revoluciji obe strani enako krive. In prav to je nova oblika stare laži. Ni res, da bi bili enaki eni in drugi, kot trdijo sodobni dediči slovenskih komunistov.

Tudi v primeru, da bi bili po tem, ko so se pričeli rojaki po vaseh braniti in se zbirati v vaške straže ter kasneje v domobrance, obe strani v boju enako brezobzirne, je med enim in drugim vendarle neizmerna razlika. Nikdar ne bo zadosti poudarjeno, da so bratomorni boj izzvali s svojimi poboji komunisti in so s tem v celoti odgovorni za vse žrtve revolucije. Ko pa je bilo leta 1945 boja konec, ko je po vsem svetu že zavladal mir, so komunisti pomorili nad sto tisoč vojnih ujetnikov, med njimi dvanajst tisoč svojih nekdanjih nasprotnikov. To je zločin proti človeštvu. Nibče nima pravice trditi, da so bili eni in drugi enaki.

Prav isti ljudje, ki so odgovorni za vse žrtve revolucije, so potem v okviru iste partije skozi petinštirideset let izvajali totalitarno oblast nad rojaki v domovini. Zapori, preganjanja, civilni teror so bila njihovo usakdanje orodje skoraj pol stoletja. Tega niso delali po sili razmer, temveč ker so se po svoji ideologiji in praksi znali vzdrževati na oblasti le s silo. Tudi v tem se ne morejo in ne smejo primerjati s svojimi pomorjenimi nasprotniki, ki so bili po prepričanju demokrati in po veri kristjani. Zdaj trdijo s ciničnim nasmeškom, da bi druga stran, če bi zmagala, delala enako. To je zadnja laž in zavestna krivica, ki jo dediči včerajšnjih revolucionarjev delajo tistim, katere so njihovi očetje pomorili.

Vsak, ki razmišlja z lastno glavo ve, da totalitavec in demokrat, da terorist in žrtev, da marksist in kristjan ne moreta biti nikoli enaka, ker različno vrednotita osebo in življenje. Tudi pri nas nista bila.

Vse to je znano. In vendar moramo poslušati še zdaj, več kot pol stoletja po koncu vojne in revolucije, po desetletju slovenske državnosti, iz ust nekdanjih oblastnikov in njihovih medijev, vedno stare, vedno ista sprenevedanja. Zato mora biti tudi naš spomin in opomin vedno enak. Koliko časa še?

Kaj bo z zakonom o vojnih grobiščih?

Državni zbor je v okviru nadaljevanja majske seje prešel na odločanje o več kot 50 vloženih dopolnilih k vladnemu zakonu o vojnih grobiščih.

Minuli teden so se prebili šele skozi 11 amandmajev, pri čemer so zadostno podporo dobile rešitve, ki jih je predlagala vlada, opozicijska dopolnila pa je parlamentarna večina zavrnila.

Tudi tokrat so se pokazala ideološka razhajanja med poslanci vladajoče koalicije ter poslanci SDS in NSi, ki se ne strinjajo z vladnimi rešitvami, zlasti tistimi, ki zadevajo ureditev t. i. zamolčanih grobišč žrtev povojnih zunajsodnih pobojev vojakov in civilistov. Na ta grobišča bi morali zapisati, da gre za „žrtve revolucije“.

Spomenik v teharskem taborišču

Takšnim rešitvam pa nasprotujejo tako vlada kot poslanci iz vrst koalicijskih strank, za katere beseda in dejstvo revo-

lucije sploh ne obstaja. Po njihovo bi sploh morali črtati besedo „revolucija“, največ bi pristali na „revolucionarno nasilje“.

Posebej polemična razprava je potekala o za nekatere očitno še vedno spornem vprašanju pravilne kategorizacije posameznih grobišč, o vprašanju, ali sodijo tudi povojna „zamolčana“ grobišča med vojna grobišča.

Po pričakovanjih se je žolčna razprava tokrat vnela o obeleževanju posameznih grobišč. SDS in NSi se namreč zavzemata, da bi napisi na grobovih odražali tudi dejanske razmere. Tako bi na grobiščih žrtev revolucije po njihovem mnenju moralo biti zapisano, da so „umrli kot žrtve revolucije“. Svojo rešitev pa imajo tudi glede tega, kakšne označbe, besedila ali simboli na grobiščih naj ne bi bili dovoljeni.

Poleg označb, ki povečujejo in slavijo pripadnost ali sodelovanje z nacistično-fašističnimi silami bi morale na vojnih grobiščih prepovedati tudi tiste označbe, ki povečujejo pripadnost ali sodelovanje s komunističnimi silami ter „nacistično, fašistično ali komunistično pripadnost pokopanih oseb“, torej vseh treh ideologij. Tako bi morali po njihovem mnenju kri-tično oceniti tudi komunizem, ki

je „Slovencem povzročil veliko gorja, ki se ga lahko primerja z nacizmom in fašizmom“. Tudi na grobiščih domobrancev bi moralo pisati, da so „padli za domovino“.

„Če partizanom namreč priznamo spoštovanja vredne želje po svobodi, čeprav je njihovo domoljubnost izigralo in izkoristilo komunistično vodstvo osvobodilne fronte za izvedbo revolucije, potem moramo tudi domobrancev priznati domoljubnost, čeprav so se v borbi proti revolucionarnemu nasilju zatekli v sodelovanje z Nemci. Kot so domobrance žalostno končali v kraških brezni, je tudi partizanska želja po svobodi žalostno končala v povojnem totalitarnem režimu,“ je pojasnil Cukjati. Potem je prebral domobrantsko zaprisego, ki ni bila zaprisega Hitlerju, temveč svojim nadrejenim. „Obljublja sicer sodelovanje z nemško oboroženo silo, a končni cilj ji je slovenska domovina kot del svobodne Evrope,“ je še dejal.

Omenjena stališča so povzročila pravi nemir v dvorani. Poslanci zlasti vladnih LDS in ZLSD so menili, da takšne razprave in „potvarjanje“ zgodovinskih dejstev v parlament ne sodijo.

Parlament bo nadaljeval razpravo ta teden.

Naša smrt ni več skrivnost

Iz govora Lenarta Riharja na spominski slavnosti v Rogu

Roška duša ve, kaj se je dogajalo na naši zemlji ... Sesutje njujorških dvojčkov se kljub grozljivosti, ki je osupnila svet, ne da primerjati z dovršenim terorizmom slovenskih komunistov. Ti so se v dvakrat pokvarjeni izdajalski kolaboraciji obrnili proti svojemu narodu, ko se je dušil od trojne okupacije. Ne, 11. september se ne more primerjati z domačo teroristično predstavo niti po številu smrtnih žrtev niti po gigantskem obsegu zločinov nad živimi.

Kako je biti mlad fant, odrezan od doma, od bližnjih in od vsakršne človeške topline, kako je biti oropan vsega, razen nevredne obleke, ki jo nosiš, kako je v čakalnici smrti čutiti od sovraštva zbit pest na svojem obrazu, kako je, če se ti stežka svaljka po ustih otekla gmota, ki je bila pred žgočo žejo jezik, kako je nositi s kleščami zategnjeno zapestnico iz bodeče žice, kako se je odpeljati v mrak s tovornjakom, ki prijatelj nikoli ni pripeljal nazaj, kako je imeti zlomljeno čeljust, ko ti puškino kopito išče zobe, kako je razgaliti ponižano telo in iti skozi posurovel kordon pretepa in psovka, kako je čutiti smrtno tesnobo na robu brezna, kako je prestreljen padati v temo in umirati na krvavo lepljivi, trzajoči gori razmesarjenih teles ...?

Če smo zaslutili satansko kvaliteto, dodajmo še satansko kvantiteto. In dobimo skrbno načrtovan in izpeljan genocid. Kakšen tekoči trak?! Kako dolgo vrsto bi napravili iz teh tisočev mladih fantov? Kdo od prištevnihih je lahko ob tem neobremenjen? Tako veselje zla se ne razide v nič kot jutranja megla. Še posebej, če pod njim ni bila potegnjena črta; se pravi, dokler vsaj glede ovrednotenja ni umeščen v človeške mere. Do takrat bo dogodek trajal, pa naj mu rečemo državljanska vojna in revolucija ali - „napaka“. Dihali ga bomo in neobremenjenost od preteklosti si lahko samo mislimo. Manj kot si jo priznamo, bolj nas ima v lasti.

Mi pa prihajamo v ta Kočevski Rog, da kot pred Najsvetejšim poklekne k tisti slovenski duši, ki molčati dalj ne more in ne sme. Ki vsaj enkrat na leto v tihi zbranosti kriči naglušnemu slovenskemu občestvu: Naša smrt ni več skrivnost!

Hrvaški ribiči pritiskajo

„Strpnost s slovenskimi ribiči je na nulti točki; meje so prekoračene. Blokiral bomo morski promet in zaliv“, so na nedavni skupščini dejali hrvaški umaški ribiči.

Tarče obtožb ribičev so hrvaški premier Ivica Račan, ki naj bi bil preveč spravljiv, zunanji minister Tonino Picula, ki zna reči samo „da“, in njegov slovenski kolega Dimitrij Rupel.

Zadnji protesti se nanašajo na gojišče školjk umaškega ribiča Milivoja Veličkoviča, ki je veliko en hektar, vredno 25.000 evrov, letno pa naj bi „dalo“ 40 ton školjk. Istrski in dalmatinski ribiči ob tem izjavljajo, da se „Ljubljana obnaša, kot da bi bila Istra njena“. Pa omenjajo še to, da Slovenci ob umaški obali gradijo na stotine počitniških hišic, brez kakršnihkoli gradbenih dovoljenj. Legaliziranih naj bi bilo 1500 hiš, če pa se bodo odnosi še poslabšali, bo

hrvaško javno mnenje pritiskalo na Zagreb, da temu naredi konec.

V prihodnjih dneh bo ustanovljena komisija, ki bo ocenila celotno problematiko. Hrvatje trdijo, da je strpnost na nulti točki in da se ne gre več pogajati, z drugimi besedami, „prišli smo do tega, česar smo se bali - do konfrontiranja“.

Hrvaška bi morala potem, ko bi se odrekla sporazumu, sprejeti nova izhodišča o državnih mejah, še posebno v Piranskem zalivu, ki bi jih moral sprejeti hrvaški sabor, in da bi morala nato Hrvaška Sloveniji predlagati nova pogajanja o meji. Če pa Slovenci tega ne bi sprejeli, bi se odprla možnost uporabe mednarodne arbitraže, je še dejal predsednik Sabora (hrvaškega parlamenta).

Slovenija pa po drugi strani noče odstopiti od parafiranega sporazuma, se pogovarjati o kaki drugi rešitvi ali predložiti problem v arbitražo.

GLEJ...

ČAST VOJAŠKEGA GROBA .. 2
SPOMINSKA PROSLAVA 3
SLOVENIJA SE JE USTAVILA . 4

NEUSPELA KOLONIZACIJA
V CATAMARCI 3
GOSTOVANJE RIBNIŠKEGA
OKTETA V KANADI 4

SLOVENC V ARGENTINI

Lux perpetua - Večna luč

Slovenci begunci v Argentini zajemamo svoj moč in zavest iz globokih notranjih razlogov. Poleg vere in narodnosti nas krepi na poti po svetu v glavnem še spomin na naše protikomunistične žrtve, ki so padli med revolucijo ali bili pobiti po njej, v borbi ali na polju in cesti, bodisi vojniki ali civilisti. Borili so se proti neodgovornemu in zločinskemu posegu komunistične partije, ki je okupacijo izrabila za krvav naskok na oblast, in jo je tudi z nasiljem dosegla. Vsako leto se spominjamo pobitih v mesecu juniju, v času, ko so bili domobranci in drugi po vojni pobiti in poklani širom Slovenije, v Rogu, teharskih gozdovih, v rudniških jaskih ali v škofovskem gradu ali škofovih zaporih, in drugje.

Pietetni spomin smo letos obhajali v nedeljo, 2. junija v Slovenski hiši. Spomin se je pričel z mašo, ki jo je v cerkvi Marije Pomagaj daroval delegat prelat dr. Jure Rode s somaševalci. Med mašo je pel Mešani pevski zbor San Justo pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar.

Med pridigo je prelat Rode omenil med drugim: "Od 12 apostolov je samo sv. Janez umrl naravne smrti. Od 12 tisoč vrnjenih domobrancev so se rešili samo maloštevilni. Sv. Janez je več kot stoletja po Jezusovi smrti z življenjem in spisi pričal za Kristusa. Preživeli

Moški zbor pod vodstvom Jožeta Omahne

domobranci je Bog rešil, da so skozi 50 let mogli pričati o vsem, kar so morali pretrpeti v Teharjah, v Kočevskem Rogu in na drugih krajih mučeništva. Številne priče tedanjega trpljenja pa so mogle ali si upale pričati šele po 50 letih.

Prosimo naše mučence, domobranci in vse protikomunistične žrtve, da bomo v moči Jezusa v Eucharistiji zmožni ohraniti edinost, saj smo vsi deležni istega božjega kruha pri vsakem obhajilu.

Junaki, domobranci, ki se jih danes spominjamo, so šli v smrt z molitvijo in pesmijo, domobranski kurati, duhovniki sotrpini so jim podelili vesoljno odvezo. Spravljeni z Bogom in s svojo vestjo, so drug za drugim, v tisočih, odhajali na Jagnjetovo večno gostijo.

Tvoji mučenci, o Bog, so radovoljno pretrpeli smrt, da so izpričali resničnost naše vere, daj nam resnično duhovno svobodo za velikodušno služenje tebi in bližnjemu."

Po maši so se rojaki zbrali pred spomenikom žrtev na dvorišču, kjer je dr. Rode molil za pokojne, nakar so predstavniki borcev Slavko Urbančič, Stane Oblak in podpolkovnik Slovenske narodne vojske Emil Cof ter predsednik Zedinjene Slovenije Tone Mizerit položili slovenski šopek pred spomenik, Franci Žnidar pa je zatrobil žalostinko padlim v spomin. Zbrani rojaki pa so ob koncu skupaj zapeli pesem Domobranci, legijonarji.

Slavnost se je nadaljevala v dvorani, ki je bila popolnoma zasedena. Spominski govor je imel Gregor Batagelj, že dolgoletni sourednik našega lista. Njegov jasen in odločen govor je bil objavljen v pretekli številki Svobodne Slovenije.

Sledila je odrska akademija Lux perpetua. Tekst je napisal licenciat filozofije mladi Martin Sušnik, ki je v poetičnem sestavku prikazal dvogovore med padlimi in nami sedaj, pod vidikom božje previdnosti in naše skupne povezanosti. Tekst so globoko recitali Sonja Avguštin, Nežka Štefe, Jože Oblak in Marko Štrubelj.

Vmes pa je zapela domobranske koračnice in druge primerne narodne pesmi skupina mož in fantov, od bivših domobrancev do mladih pevcev, ki jih je vodil dirigent

Žegnanje v cerkvi Marije Pomagaj

V nedeljo, 26. maja je bilo v Slovenski hiši in cerkvi Marije Pomagaj žegnanje. Pričelo se je z mašo, katero je daroval delegat slovenskih dušnih pastirjev za Argentino, prelat dr. Jure Rode, ob somaševanju dr. Mirka Gogala, dr. Alojzija Kukovice, Jožeta Guština in Tonija Bidovca. Pri maši je pel ženski pevski zbor, zbran posebej za to priliko iz pevk vseh krajevnih zborov.

Vodila je Lučka Marinček Kastelic, ob spremljavi Anke Savelli Gaser.

Po maši pa je bilo prijateljsko kosilo v dvorani Slovenske hiši. Pred njim se je dr. Rode zahvalil vsem dobrotnikom hiše in cerkve in se priporočil za nadaljnje zvesto sodelovanje.

Popoldan pa so bile v cerkvi pete litanije Matere božje, s čimer se je zaključila slavnost žegnanja.

Jože Omahna.

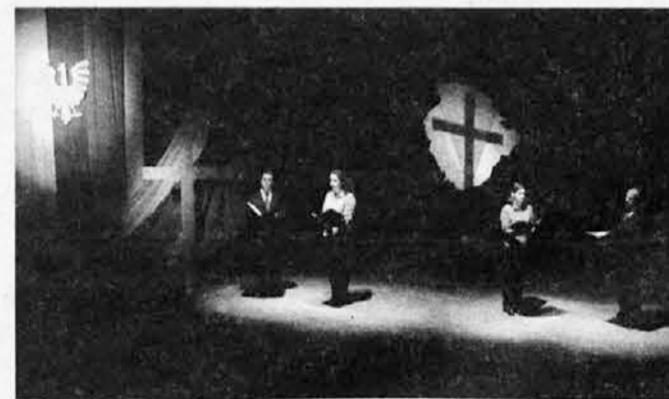
Za konec pa so vsi navzoči skupaj v dvorani zapeli lepo domobrantsko Oče, mati ....

Pri petju sta pomagala še Lučka Marinček Kastelic in Andrej Selan. Besedilo primeren scenski prostor (oder je ponazarjal križ v Rogu) sta si zamislila in ga izvedla Dani Čop in Aleksander Zarnik; lučne efekte sta skupaj z zvokom pripravila Damjan Ahlin in Aleksander Šuc.

Vso spominsko proslavo, ki je bila posvečena spominu 60 let prvih pobojev na Slovenskem, in je globoko odjeknila v prisotnih, si je zamislil in režiral kulturni referent Zedinjene Slovenije inž. Bogdan Magister.

Velika udeležba tako starih kot mlajših dokazuje, da nas spomin na žrtve družji v veliko enoto, ki iz njihove krvi zajemamo moč za vztrajanje na poti pravice, ki so nam jo pokojni nakazali.

TD (Slike M. Vombergar)

Recitatorji na odru

MAKS OSOJNIK

NEUSPELA KOLONIZACIJA

„Če si boste po ogledu Tinogaste ob reki Colorado (vinogradništvo), gorovja Anacasti (planšarstvo in živinoreja), Santa María (bombaž), Palo Blanco (govodoreja) izbrali zemljišče in razvijali delavnost - o čemer sem prepričan - vam ponudimo: v vseh drugih krajih po 100 ha zemlje na družino, na Ancasti pa po 1.000. Damo vam posojilo: za izdelavo kanalov na 10-letno odplačilo, za postavitev hiše na 30-letno odplačilo, za nasad na 10-letno odplačilo, vse s 6% obrestmi letno. V vse te kraje vas bomo peljali, ob povratku pa spet pridite semkaj, pa se bomo nadalje pogovorili. - Vam je prav?"

„O, seveda!“ sem se mu - edinokrat - zlagal, kajti mislil sem si: „Iz te moke ne bo kruha...“

Celi dve uri so me zadržali. Imel sem občutek, da jim kradem čas, kakor tudi sam sebi, a moral sem se vesti dostojno.

Točno ob treh se je oglašil Córdoba v penziju in me odpeljal izven mesta. Pred Poskusno postajo me je že čakal prijazen mož, Córdoba pa se je umaknil v okrepčevalnico (bilo je namreč hudo vroče - čez 40° stopinj).

Začela sva pri koruzi. Čudež! Toliko sveta sem že videl in med drugim tudi silno rodovitno Donavsko kotlino, a kaj takega pa še ne. Tri in pol do štiri metre visoka in nenavadno veliki storži! Lucerno (1 m visoko) so že tretjič kosili (bilo je pred božičem), pšenica (le pozno sorto sem videl) 1,5 m visoka... Vse kmetijske kulture mi je pokazal in vse je bilo nenavadno razvito. Grozdje je ravno začelo zoreti; trte

obložene preko vsake predstave.

Prišla sva do ovac, kakih 20 pasem so gojili. - „A-a, tudi avstralsko imate?“ in malo pozneje: „Jezersko-solčavska pasma!“ - „Ne, ta je iz Jugoslavije!“ Pojasnil sem mu, da imava oba prav.

Ogled 'čudeža' se je zavlekel do mraka. Peljal me je (z džipom sva se vozila) do okrepčevalnice, kjer so mi proizveli poskuševališča močno ugajali, najbolj seveda domače pivo, kajti žeja me je ves popoldan hudo mrcvarila.

„To ti je pravi chacarero (kmet)!“ me je vodnik pohvalil pred Córdoba, „v vseh panogah je na tekočem.“

Naslednji dan me je Córdoba peljal na gorovje Anacasti (nad 2.000 m). Med vožnjo me je opozarjal na sledove nekdanjih inkovskih bivališč in sterasirano zemljo. Ko sva privozila blizu vrha, se je začela pokrajina spreminjati v zeleno. Ravnine in položne rebri so bile odete v zelen baržun. Po njem so se pasle ovce in goveda. „Rose to naredijo,“ je pojasnil Córdoba.

Peljal me je na dom nekega Švicarja. Na višini 1.500 m je imel ta mož s številno družino veliko vrtnarijo. Hiša vsa v cvetju, lipe so dehtele. Poleg vrtnarije je imel še obširne pašnike z nad 1.000 ovac pasme 'karakul' — Prijetno smo se pogovarjali v nemščini. Razdvojil je moje mišljenje, da bi namreč začeli kmetovati po naši navadi. Oboje: ovce in vrt mu dobro donašajo. - „Le roke si je treba utrditi in spočetka riniti naprej v trdoti!“ Ni vedel, da nam nudijo posojilo. Pogostili so naju obilno in prav po

(3)

domače, po švicarsko. Zelo sem bil vesel in zadovoljen.

„Le še pridite!“ so me za slovo vabili. Vrtnarija na 1.500 m višine!

„Ko v nižini preide čas n.pr. za paradižnike, jih mi peljemo na trg in jih drago prodamo.“

Smrt žene g. Córdoba je tudi meni zmešal načrt; pravzaprav njim, saj so jih oni delali zame. Izkoristil sem čas in delal izlete v bližnjo okolico.

Revščina! Povsod obupna revščina! Le od česa živijo? Otrok pa je bilo v vsaki hiši, da je kar mrgolelo. In tja do desetega leta vse nago. - Vsaka kočica ima poleg zidan ali cementiran bazen in občina jim vsak teden pripelje cisterno vode, jo zlije vanj in jo imajo za kopanje, pranje, kuho... Vse v isti vodi. - Dober tek!

Obiskoval sem sosednja naselja. Povsod isto: niti ene solatice ali rožice ob kaki bajti. Edino v mestu Miraflores (Glej cvetje!) sem opazil cvetoči grm oleandra. - Pri neki kočici je raslo drevo in stezalo bodičaste veje nad vhod v kolibico. In ni ga bilo, ki bi odsek ali odžagal nadležno vejo. Raje so se jézili in stiskali, da bi jih trni preveč ne opraskali. Ali nimajo žage ali sekire pri hiši? - Za otroke sem kupil sladkorčekov in jih (seveda zelo po malem) delil. Vmes sem se prikupil in povabili so me v kočico. Povsod ista pesem: Le en prostor, večji ali manjši, za vse.

Potem so me peljali v Tinogasto. Vožnja od svita do večera. Sama puščava. Dva zajca sem videl in enega noja.

V Ainogasti (provinca La Rioja) smo se ustavili, da pojužinamo in se motor ohladi. Mestece nam je nudilo sliko podobne revščine.

V Copacabani so me zapeljali na guvernerjevo pristavo, kjer je gospodaril njegov oče. Ko sem se mu predstavil in mu izročil sinove pozdrave, me je objel in vsaj pet minut razbijal po plečih. Potem je pravil, kako se tu kmetuje. Posebno novo mi je bilo, kako se borijo proti najhujšemu sovražniku - solitru. (Pri nas v Sloveniji smo ga drago kupovali kot umetno gnojilo.)

Še to naj omenim, da asfalta (ali betona) razen v mestu Catamarca, sploh nisem videl in tudi mostov ne, čeravno smo se peljali čez več kot 20 rečnih strug, a le v dveh smo videli po malo vode.

V Tinogasti so mi svetovali, naj obiščem velik vinograd. Ni ga bilo težko najti in še to srečo sem imel, da sem lastnika, nekega nemškega inženirja, našel doma. Po predstavitvi in pojasnitvi cilja mojega obiska je bil takoj pripravljen na pogovor.

„Kako velik je vaš vinograd?“

„Tristo hektarjev.“

„Katere trte gojite?“

„Vse, od najnavadnejših do najzlahnejših.“

„Cepljene ali samorodnice?“

„Samorodnice. Filóksera (trtna uš, ki je v Evropi pred sto leti uničila skoro vse vinograde) nam še ne dela preglavic. Sicer se je že pojavila, a jo takoj zatremo.“

„Kako?“

„Radikalno. Okuženo trto in okrog nje na enem hektarju rastoče porujemo in požgemo. Zemljo prekopljemo in razkužimo s solno kislino (ácido muriático).“

„Cepljenih trt torej še ne poznate?“

„O, pač! Za najzlahnejša vina za eksport in za na mizo odličnikov in bogatašev. Pustimo jim to domišljavost, saj nam prinašajo dobiček!“

Nadaljevanje prihodnjič

Correio Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

PSIHOLOGI

Veronika Fajfar, psihološka svetovalka (counselor). Svetovanje in pomoč v trenutkih odločitev, tesnobi, krizah, zmede, nevolji in konfliktih. Ordinacija v španščini in slovenščini. - Tel. 4865-9342; 15-4493-0369. E-mail: veronika@elsitio.net

TURIZEM

Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814. E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Letalske karte, rezervacija hotela, najem avtomobilov in izleti po svetu. H. Yrigoyen 2742 - San Justo. Tel. 4441-1264 / 1265

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve, Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalles 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvjetniki - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadst. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvjetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 11. junija 2002
 1 EURO 225,91SIT
 1 U\$S dolar 245,26SIT

Iščemo oskrbnika za Pristavo slovenskega porekla
 Prijavite se na tel. 4696-1434

OBVESTILA

SOBOTA, 15. junija:
 Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. v Slov. hiši.
NEDELJA, 16. junija:
 Na Pristavi po maši Knjižni sejem; nato ob 13. uri kosilo.
PONEDELJEK, 17. junija:
 Medkrajevni turnir v odbojki, v Našem domu v San Justo.
SOBOTA, 22. junija:
 Praznik slovenske državnosti v Slovenski hiši ob 19. Zahvalna maša, akademija in prijateljska večerja
NEDELJA, 23. junija:
 V Našem domu v San Justo po maši domobranska proslava.
 V Slomškovem domu v Ramos Mejia po maši domobranska proslava.
SOBOTA, 29. junija:
 Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.
 Poslovilna večerja nogometne ekipe Zedinjena Slovenija pred odhodom v Slovenijo, v Slovenski hiši.
NEDELJA, 30. junija:
 V Našem domu v San Justo ob 16. uri tombola.

Pred enajstimi leti smo se vsi veselili samostojnosti, zato pohitimo letos vsi na

PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

v soboto, 22. junija 2001 v Slovenski hiši

ob 19. uri sv. maša za vse pokojne in žive slovenske javne delavce
 ob 20. uri slavnostna akademija v dvorani in prijateljska večerja

Vstopnice po \$ 15 v predprodaji v Slovenski hiši in pri odbornikih slovenskih Domov.

Vsi rojaki prisrčno vabljeni!

Med knjigami...
 Nad. s 4. str.

Kremžar in je izšla v Ljubljani, kjer povzema zgodovino in razvoj komunistične revolucije in njen vpliv na slovensko življenje do danes;

Moje domobranstvo in pregnanstvo, delo **Marjana Eiletza**; knjigo pohvali najprej kot dokument o tistih časih, ki jih je premalo napisanih. Opozarja na avtorjeve razlage dogodkov, ki jih vseh ne sprejema, ter na dogodke ob koncu vojne;

Zgodovina neke kolaboracije, Silvin in Maida Eiletz. Gre za zgodovinske dogodke, ki so bili med nami premalo poznani, kako so Nemci spustili Lenina v Rusijo in mu potem pomagali pri revoluciji, da so tako oslabili vojno fronto. In da so še še ozneje obdržali na oblasti z nemško pomočjo.

Lev Detela v sestavku **Krščanski roman** govori o romanu **Pevček** nemško pišoče Korošice 96-letne **Dolores Vieser**, ki je izšel v Mohorjevi.

Sledi **Rantova** ocena članka **Znanstveno delo o SPE v Argentini**, kritičen pogled na delo **Zvoneta Žigona Slovenska politična emigracija v Argentini**. Rant daje svoje opombe, pozitivne in negativne, na to delo, na splošno ga pohvali in potrjuje, da je zaslužno dobil nagrado kot najboljša diplomatska naloga.

Fanc Križnar nadaljuje poročilo o **obisku zbora AVE v Argentini** in na tekmo vanju v Mendozu, kjer so dosegli nekaj častnih prvih mest.

Glasbenik **dr. Edo Škulj** pa je napisal **Slovenske protestantske pesmarice**, kjer je predstavil in obdelal osem protestantskih knjig, ki so priobčile tudi pesmi in napeve.

Za likovne priloge je prispevala dve fotografiji del iz žgane gline **Zalka Arnšek**. TD

URNIKI ZA MTO

Ura	SDO	SFZ
12:00	Carapachay - Pristava	San Justo - San Martín
13:00	San Justo - San Martín	Slovenska vas - Ramos
14:00	Slovenska vas - Ramos	Carapachay - Pristava
15:00	San Justo - Pristava	San Martín - Ramos
16:00	San Martín - Ramos	Carapachay - Slovenska vas
17:00	Carapachay - Slov. vas	San Justo - Pristava

Tako stojijo doslej:

SDO
 Skupina 'A': 1. San Justo 10, 2. Carapachay 7, 3. San Martín 5
 Skupina 'B': 1. Slovenska vas 9, 2. Pristava 7, 3. Ramos 7

SFZ
 Skupina 'A': 1. Carapachay 8, 2. San Justo 7, 3. San Martín 7
 Skupina 'B': 1. Pristava 10, 2. Ramos 7, 3. Slovenska vas 6

ZAHVALA
 Zveza slovenskih mater in žena se zahvaljuje za številne darove v dobrodelni sklad: ga. Mara Kužnik 50 pesov v spomin ge. Marti Jeločnik; družina Rožanec 50 pesov v spomin ge. Marti Jeločnik; N.N., Palomar, 20 pesov; N. N. 500 pesov; Jože Rus (ZDA) 100 dolarjev; dar pariških Slovencev 500 dolarjev; Nabirka ob koncertu Marijinih pesmi 500 pesov; v spomin pokojnih Silva Lipovška in Franca Koresa darujeta A. in P. 150 pesov; N.N. 50 dolarjev. **Vsem naj Bog stotero povrne!**

ZA SMEH

... in možu, ki si nikoli ni spomnil mojega rojstnega dne, zapuščam robec, da si bo delal vozle.

...
 Znana filmska igralka pričakuje naraščaj in to objavijo časopisi.
 Marička: „Kako pa ve, da bo dobila otroka?“
 Janez: „Mar misliš, da ne bere časopisov?“

ASOCIACION Dr. GREGORIO ROZMAN
 Sociedad Civil de Beneficencia
 Personería Jurídica Nacional Reg. Nº c 5344 (I.G.J.)
 SEDE LEGAL: Ramón L. Falcón 4158 - Cap. Federal
 SEDE SOCIAL: Martín Fierro 4262 - San Justo
 TELEFONO: 4669-1684

CONVOCATORIA

De acuerdo a los art. 30 y 33 del Estatuto vigente, la Comisión Directiva de la Asociación de Beneficencia Dr. Gregorio Rozman convoca a la Asamblea General Ordinaria, a realizarse el día 29 de junio de 2002 a las 19 horas, que tendrá lugar en la Sede Legal, calle Ramón L. Falcón 4158 de la Capital Federal, para tratar el siguiente

- ORDEN DEL DIA**
- 1) Lectura, consideración y aprobación de la Memoria, Balance General, Cuentas de Gastos y Recursos, Inventario General e Informe de la Comisión Revisora de Cuentas, correspondientes al Ejercicio cerrado el 28 de febrero del 2002.
  - 2) Elección de dos socios presentes para formar la Junta Electoral (art. 32)
  - 3) Elección de 2 miembros titulares de la Comisión Directiva por expiración del mandato (art. 19)
  - 4) Elección del Revisor de Cuentas, Vocal, Vocal Titular, como los cinco Vocales Suplentes por expiración del mandato (art. 17).
- La asamblea se celebrará sea cual fuere el número de socios concurrentes una hora después de la fijada por la convocatoria, si antes no se hubiese reunido la mitad más uno de los socios con derecho a voto (art. 33)
- Las listas de candidatos a ser votados deberán ser presentadas a la Comisión Directiva con diez días de anticipación a la fecha de la Asamblea (art. 35).
- LA COMISION DIRECTIVA**

Če si navijal za Slovenijo in za Argentino, boš sedaj lahko za obe skupaj

Slovenska nogometna ekipa „Zedinjena Slovenija“ vabi na

POSLOVILNI VEČER

ki bo v soboto 29. junija v prostorih Slovenske hiše v Buenos Airesu.

Najprej predstavitev ekipe, nato pa

prijateljska večerja

S svojo prisotnostjo boš najbolje navijal za naše fante, ki potujejo na prvo svetovno nogometno prvenstvo izseljenskih ekip. **Pričakujemo te!**

Naš dom **San Justo**

Jaz bom pa stopil v sredo naših dni...
 zato planili bodo, vem, na mene... *Lozje Grozde*

DOMOBRANSKA PROSLAVA

v nedeljo, 23. junija po sveti maši

Polaganje venca pred spomenikom Franceta Balantiča.
 Spominska akademija v dvorani na čast padlim.
 Slavnostna govornica: Prof. Metka Mizerit
 Sodelujejo otroci Balantičeve šole, recitatorji in Mešani pevski zbor San Justo.

NAŠ DOM **SAN JUSTO**

Nedelja, 30. junija ob 16. uri

T O M B O L A

Pričakujemo vas, rezervirajte si dan!

KREDITNA ZADRUGA SLOGA in MUTUAL SLOGA

Glavna pisarna: uradne ure od ponedeljka do petka od 15. do 19. ure.

Bmé. Mitre 97 - Ramos Mejia - Tel.: 4656-6565